

Megjelenik
minden
vasárnap
és
csütörtök
reggel.

JÁSZ ÚJSÁG

Megjelenik
minden
vasárnap
és
csütörtök
reggel.

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI LAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztő címére küldendők

ELŐFIZETÉSI ÁR HELYBEN:

Egész évre 8.— K
Fél évre 4.— K
Negyed évre 2.— K

Felolós szerkesztő:
BELEZNAJ LÁSZLÓ.

Laptulajdonos: **DARÁNYI FERENC.**

Előfizetési és hirdetési díjak a laptulajdonos címére küldendők.

KIADÓHIVATAL:

Jászberény, Vásár-u. 2., hol hirdetések a legolcsóbban vétetnek fel. — Nyitlter sorá 30 fillér.

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDEKEN:

Egész évre 9.— K
Fél évre 4.50 K
Negyed évre 2.50 K

FŐISPÁNI BEIKTATÁS.

Mikor a vármegye törvényhatósági bizottsága pár héttel ezelőtt meghozta a bizalmatlansági határozatát a Héderváry-kormány iránt, lapunk f. évi 3-ik számának vezető soraiban méltatva a hozott határozat irányát és formáját azt irtuk, hogy

„ . . . most már előtérbe lép a vármegye pártpolitikai állásfoglalásának kérdése s ama kíváncsisággal várt kényes helyzet, hogy az új időkben vetett reménységgel, bizakodással szívükben miként fogják fogadni a törvényhatóság különböző pártáryalatai az új főispánt, az ez időszerint többséggel nem rendelkező kormányküldöttét, aki legjobb reményünk szerint a vármegye vezető társabalmából fog a megye élére kerülni kétségkívül a törvényesség és alkotmányos rend ápolásának szándékával . . . ”

A feleletet erre a különböző pártáryalatokból álló megyebizottság tegnap tartott főispáni beiktatás alkalmával megadta. Megadta pedig fényes igazolásával annak, — hogy a megye boldogemlékezetű egykori vezérének fiát a vérünk-vérért tisztelettel, szeretettel és kitörő lelkesedéssel fogadva, — körültekintéssel, egyetlen disszonáns hang nélkül, komoly méltósággal oldja meg a bizalom gordiusi csomóját.

A felelet folytatása azután az új főispán Dr. Horthy Szabolcs ajkairól hangzott el, mikor székfoglalójában működésének, kormányzatának irányát vázolvá, ama férfias kijelentést tette, hogy „politikája azok politikája, kik jelen méltóságába helyezték s hogy elvi ellentétek esetén bátran felveszi az eldobott keztyűt, de ellenfeleiben mindig az *ellenzék*et fogja látni és soha sem az *ellenség*et.”

A pártkülönbség nélkül kitörő lelkesedéssel és meleg fogadtatással a törvényhatóság a megye jövő felvirágzásának reményében, a megye fiának és az embernek előlegezte a bizalmat.

A beiktatás ünnepségének belső és külső képe tehát általános megnyugvást kelthetett az egész vonalon.

A beiktatásról a következő tudósítást adjuk:

Pont 11 óra volt, mikor a díszteremben a különböző pártáryalatokhoz tartozó megyebizottsági tagok egybegyűltek.

Díszmagyar öltözékben jelentek meg: gróf Bolza József, gróf Szapáry Gyula, Borbély György, Magyar Kossa Géza, Lippich Gusztáv, gróf Almássy Imre dr, Balázsovích Ernő, Gorove László, Dr Benko Albert, Dr Küry Albert, Dr Kele József, Lippe Vilmos és Kludik Gyula.

A jászágból jelen voltak: *Jászberényből*: Konczek István, Dr Szombathy István, Dr Eördög Öszkár, Dr Almássy László, Vargha István, Dr Gyárfás Ferenc, Dr Viszneky Béla, Muhoray Titusz, Dr Koller Kálmán, Dr Konczek Béla, Dr Weisz István, Elefánty Sándor, Dr Oláh István, Almássy Antal (főjegyző), Mailár Sándor, ifj. Pénez István, Leitner Ármin, s lapunk képviselőtében Beleznaj László.

Jászárokszállásról: Dr Moczár Lajos, Pethes Mihály és Bazsó Gábor.

Jászapátról: Dr Cseh József, Dr Horváth József, Horváth Lajos, Dr Büchler Pál, Khindl Gyula, Ambrus Antal, Mezei Béla, Vaszary Gyula, Vágó Pál, Dr Khindl Barna, Dr Vajda Soma, Dr Muhoray Károly, Lövy Emil.

Jászszentandrásról: Gergely Antal, Sedon Pál, Tóth Antal.

Pusztamonostorról: Fáy György, Balázsovích Ernő, Thasy Kálmán és Thasy Géza.

Jászfényszaruról: Hebrony Kálmán, Vinkler Bertalan, Dr Ürményi József és Rimócy Pál.

Kévszel 11 óra után a zsúfolásig megtelt közgyűlési teremben Dr Benkó alispán megnyitotta az ülést, az új főispánt gróf Bolza, gróf Szapáry, Borbély György, Magyar Kossa, Dr Almássy László és Györgyei Miklós bizottsági tagokból álló küldöttség hívta meg.

Mikor Horthy Szabolcs dr főispán meggyiszin díszmagyarban a terembe lépett, óriási éljen és taps* fogadta.

A főispán elfoglalva helyét Dr Benkó alispán lendületes beszédben — a

beiktatást a közös érzelmek és megértés ünnepeül óhajtván, — felkérte az új főispánt a hivatalos eskütelletre. Ez megtörténvén, Dr Benkó alispán, mint a megye első tisztviselője üdvözölte a főispánt, azon biztos reményének adva kifejezést, hogy működése áldást hoz a megyére s fontos állásában méltóságának súlyával sikerülni fog a harmóniát helyreállítani, melyre e válságos időkben a megyének oly nagy szüksége van.

Utána Dr Küry megyei főjegyző intézett remek, magas szárnyalású beszédet a főispánhoz és a megyebizottsághoz. Beszédeben a jó Istenben való bizalom és a hazaszeretet meggyöngyíthetlen erejére utaltan kívánja, hogy legyen áldásos működése azon fontos állásban, hol épen most a pártszempontokat háttérbe toló s az ellentéteket nem kiélesítő kormányzati erőre van szükség, hol a hazaszeretet anygala örökös dike felettünk — egymond — megacélozza erőnket és akarattunkat s a borongó kétséget elűzi lelkünkbeli a hazaszeretet anygala, ki lángpallosával örökös dike a nemzet elkorozhatlan történelmi jogai felett s lesújt arra, aki szentségtelen kezekkel nyul alkotmányunkhoz. Majd így folytatja: Most nehéz idöket élünk, amelyben nema népszerűség és hazafias dicsőség glóriája övezi azt, ki főispánként egy megye élére áll. . . Dr Küry nagyhatású, tapssal és éljenzéssel kísért beszéde után Lippich Gusztáv névözölte meleg hangon a törvényhatóság fedvében az új főispánt, aki meghatottan köszönte meg a szereteitljes fogadtatást és amüködési programjára nézve vezetősorainkban már érintett férfias nyilatkozatát tette. Annak egyik pontjában erősen hangsúlyozta a béke fenntartásának akaratát és a gazdasági élet kifejlődésére irányuló működési szándékát. Az éljenzéssel és tapssal fogadott székfoglaló utánafőispán törvényben gyökerező jogánál fogva a közgyűlés színe előtt nevezte ki Dr. Nagy Ottó vármegyei tiszteletbeli főjegyzővé, továbbá Dr. Eördög Öszkár, Dr. Firczky János jászberényi főorvosokat, Dr. Neuberger, Dr. Lövy János, Dr. Nemas Sándor megyebeli orvosokat tiszteletbeli megyei főorvosokká és végül még több tiszteleti állást adományozott; ezek között Dr. Muhoray Károly és Kövér Aladár megyei joggyakornokokat tiszteletbeli szolgabírákká nevezte ki.

Ezután a főispán az ülést bezárta óriási lelkesedés között.

Közvetlen a gyűlés után fogadta a főispán a tisztelgő küldöttségeket a következő sorrendben:

Elsőnek a vármegyei tisztikar és városok polgármesterei és a járáások szolgabírói Dr. Benkó alispán vezetésével, 2. a román kat. papság Fröhner esperes kanonok vezetésével, 3. a ref. papság Csekey István vezetésével, 4. az izr. hitközség élén Dr. Szendrei Henrik, 5. a katonaság és csendőrség, 6. a törvényszék és járásbírók Dr. Félix Antal vezetésével, 7. a kir. ügyészség Millasevich Sándor dr. vezetésével, 8. a pénzügyigazgatóság Magyar Pál p. ü. igazgatóval, 9. a kataszteri bizottság Bösörmányi Pál vezetésével, 10. a kir. közjegyzők Zrumeczky Bélával, azután a szolnoki kir. főgimnázium tanári kara élén Csics Gyula igazgatóval; A kir. tanfelügyelőség élén Eötvös K. Lajos; az államvasuti főnökség, posta- és távírdá hivatal élén Füredi Lázló forgalmi főnök, illetve Göncöl Sándor postafelügyelő és végül a vármegyei gazdasági egyesület Dr. gróf Almásy Imre vezetésével.

A tisztelgések végeztével délután fél kettőkor 400 terítékű installációs ebéd volt a Kossuth-szállóban, hol a megyebeli notabilitások, a beiktatáson jelen voltmegyebizottsági tagok és hivatalos testületek vettek részt.

Az első pohárköszöntőt a főispán mondta a királynak, beszédében a magyar népet egy terebélyes fához hasonlította, amely fának ágai és levelei a magyar nemzetet, gyökerei pedig a királyt képezik.

Utána Kiss Ernő dr. éltette a főispánt, mint a megye fiát.

Ezután Zrumeczky, a főispán családját, jelenlevő testvéreit István (huszárörnagy), Mihály (6 Felsége szárnysegéde) és Jenőt éltette, mint e szép napnak családi részeseit.

Ezután Hegedűs Kálmán dr. mon-

dott szabadelvű izü pohárköszöntőt, éltette Tisza Istvánt és Khuen—Héderváry miniszterelnököt. Ez a toaszat kissé viszatetszést szült a 48-as érzelmű közönségben. Mindazonáltal a beszéd tartalmas és ügyes volt.

Utána Losonci Mihály G. E. elnöke min. tanácsos gróf Almásy Imrét éltette nagy hatást keltő beszédében.

Ezután a főispán köszönte meg az ünnepeltetést a vármegye bizottsági tagjainak és kérte őket, hogy azt a szeretetet, mellyel ma fogadták, tartsák meg iránta a jövőben is. Beszéltek még Horthy István. a főispán testvére Gorove László és többen.

HIVATALOS RÉSZ

Tavaszi állatvizsgálat. A folyó évben megtartandó tavaszi állatvizsgálatra vonatkozólag a városi rendőrkapitány hirdményileg fogja közölni a város lakosságával az állatvizsgálat helyét és idejét, mely szerint a vizsgálat naponként reggel 8 órától d. e. 11 óráig folyó hó 23-tól kezdődőleg április 11-ig bezárólag fog az egyes bizottságok által megtartani. A kibocsátandó hirdtetmény szerint a tavaszi állatvizsgálat helyül a város belterületén 3 s a város külterületén, vagy is a tanyákon 7 hely van kijelölve.

A városi mérnöki állásra a pályázati határidő szombaton f. hó 19-én jár le. A városi tiszti mérnöki állásra ez ideig csupán két pályázó nyújtotta be a pályázati kérvényt. Ezek között egyik Siklóssy István pécsi magánmérnök, ki 12 évig volt Nyiregyháza város tiszti mérnöke.

Van-e hát szabadság?

— Visszhang Dr. Kele József cikkére. —

Amióta azon első emlékezetes március idusán a római szenátusban Kassiusz, Brutusz és összeesküvő társainak törei alatt elvérzett a nagy Júliusz Cézár, akiben a szabad köztársaság bajnokai az eljövendő császári kényuralom előfutárját megéreztek, azóta — bár ez csak utolsó fellobbanása volt a haldokló római szabad köztársaság életerejének, — azért mégis

március 15-ike a szabadságra törő népek lelkében ünnep lett, a világszabadság ünnepe.

S tegnapelőtt csakugyan egy szó hangzott végig az országban, mely betért az iskolába s lelkesedésbe hozta a kis diákok egy sőt, melyet ajkára vett a vörös zászló alatt ivólvő vad szocialista tömeg. Iskola, kaszinó, önképzőkör, munkásegylet, politikai klub, társaskör egy eszmének áldozott, egy szóra lelkesedett és e szó a — szabadság.

„Szabadság! — úgy mondják — ezt hozta meg a március idusa 1848-ban s ezért ünnepelünk. Tudom én jól, mi történt a nevezetes március idusán, hogy ne tudnám, hisz évenként elmondták az iskolában. Kaptunk szabadságot, lett sajtószabadság, lett politikai szabadság, lett munkaszabadság, tőkeszabadság; szabad lett az ipar, a kereskedelem; szabad a gondolat, az élet.

Jó, — szabad lett! De én kérdem, hát mi is az a szabadság? ... Szabadság a külső és belső kényszertől való mentesség. Es van-e ilyen? Van, — Isten adott szabadságot; tehát van szabadság az akaratban. Hát gondolatszabadság van-e? Gondolni gondolhat szabadon kiki amit akar, azt is, hogy 2 X 2 = 5; de okos ember az ész törvényei szerint gondolkodik és a gondolata vezet az igazságra. A szabad gondolat tehát nem okos gondolat, mert az észnek, a gondolkodásnak is vannak törvényei s e belső kényszertől függ az ész működésének eredménye — maga a gondolat is. Tehát a gondolat nem szabad, — s a szabad gondolat ritkán okos gondolat. Különösen éppen a hirhert szabadság gondolkodók mutatnak jó példát e szabadság gyakorlására. Mert ha én élek a gondolatszabadsággal és gondolkodom a körülöttem nyüzsgő dolgokról úgy, amint akarok és nekem például keresztény módon tetszik gondolkodni, akkor én nem szabadgondolkodó vagyok, hanem sőtétenc középkori butaság rabja.

A gazdaságban a szabadság a kis ekzisztenciák megemmesztésére vezetett. A szabad kereskedelemmel oda jutottunk, hogy fajmagyar kereskedelmünk nincs; a szabad iparral pedig, hogy a nagytokés pénzért váltott iparengedélyével, ha nem is érti a mesterséget, százzsámmra tette és teszi tönkre a kisiparost. A föld felszabadosítása csak az 1890-től 1900-ig terjedő 10 év alatt Magyarországon 80.000 önálló

T Á R C A.

A zárda előtt.

Derűs, napfényes délelőtt,
Ha a tavasz sötétra csal,
Megállit mindig utamon
A csendes, néma zárdafal.

Elnézem sokszor, hoszasan
Mi vonz feléje, tudj' az ég,
Halvány emlékek árnya tán,
Hogy én is szerzetes valék.

Rég volt. S hogy elmúlt, fájlalom,
Nekem zajos a nagy világ.
Más két marékka tépdesi:
Nekem sosem nyílik virág. . .

De im az óra délt mutat,
S a zárda feltárt ajtaján
Miként riadt galambserég,
Csevegve jó a sok leány.

Fülembe jut egy-egy szavok
Foszlányként tova lebbenő,
Ki hogy felett, kiket dicsért
A tisztelendő főnök.

Egyik beszél: „Jaj Istenem,
A német lecke mily nehéz!”
Másik: „Még sügni nem lehet,
A nővér mindig odanéz.”

A sok panasznak vége nincs,
Mig végre szét nem oszlanak.
Elsendesül a táj megint,
S melyen halgatnak a falak.

E sok borús leánypanasz
Az arcomon mosolyt fakaszt:
Szívökben ott a gond tele,
S magukkal hordják a tavaszt.

Körö.

Mozog a föld.

írta: Kiss Menyhért.

— Holnap, hajnal felé!
Ez volt a kiadott jelszó, mellyel a korcsmát elhagyták, miután kiürítették az utolsó pálinkás poharat is. Tehát még egy utolsó éjszaka, még egy álom, még egy felébredés, aztán hosszú időre, egyikénél, másikánál talán örökre jön az elválás, a fa-

lutól, a Hargitától, a Mezőhavas ragyogó hómezőitől, a Nyárad kristályos hullámaiktól, mely itt vég hancurozással ugrál szikláról-sziklára, mint egy pajkos, gondtalan gyerek.

A hős Szilvesztert (nagy és diadalmas verkedések győzelme szerezte meg számára a diszító jelzőt) a kisközt végén vált el az embercsoporttól. Amint egyedül háza felé ballagott, elgondolta, hogy tulajdonképpen a személye körül fordul meg ez az egész világgamenés. Az ő szava volt a láng, mely felgyújtotta a korhadat, száraz zombékokkal s más redves, gyülökony anyagokkal megterhelte talajt. Ha véletlenül az ő clete nem kötődik annak az ingatag lelkű asszonynak csalfa zivévéhez, ma Mikházán senki párnáját nem áztatná meg az elválás forró könnye.

Mig gondolataival eddig eljutott, éppen felesége házának galambbugos kapujához ért Az elvált asszonynak elpihent az élet, nem hallatszott onnan semmi zaj. Hir-telen, de hamar legyűrte Szilveszter, az jutott eszébe, ha betoppának, ha azt kiáltaná be az ablakán: ne haragudj Juliska, tudod, hogy szeretlek! . . . De nem az engedékenység, a bocsánatkérés fájjából faragták. Makacs, büszke, fölényes lelkű férfi volt Szilveszter s miután az asszonynak

Missió Felsőszentgyörgyön.

II.

Mult számunk tudósításában a csütörtök esti megrázó hatású megkérlelésig jutottam el. A szent missió három utolsó napjáról csaknem távirati rövidséggel, száraz kronológiai sorrendben még ezek a följegyzések:

Pénteken reggel már hajnali 4 órakeről nyolc óráig számban gyülekeztek a gyónók, hogy 5 órakeről már öt gyóntató munkában volt. Reggeli szent beszéd a *nyelv büneiről*, utána szintén gyóntatás csaknem a teljes kiállásig. Az egész nap csupa ünnep; esküvő három. Este predikáció a *kibékülésről* s a haragosok kibékülése meghatározó *harangzás* között. Szemünk láttára borulnak egymásra görcsös zokogással régi ellenségek, engesztelhetetlen haragosok, a kéz keresi a kezét a megbékülésre. Az emberek nem várnak bocsánatkérést, hanem járnak a faluban kibékülést keresve haragosaikkal. Ez a béke ünnepe volt.

Szombaton reggel még több gyónó szinte az elképzelhetetlenségig. A hátramaradtak tán mind. Szent beszéd az *ünnepek megszenteléséről*. A templom a fulladásig zsufolva, inkább emberhalál, mint egy lélek is meg beférhetne. Délután a missiók nagymestere, *Aronffy* páter a *boldogságos Szűzről* beszélt s még a csütörtök estis is felülmúló zokogás, tengere a könyvek... Felsőszentgyörgy sir...

Vasárnap hajnalról gyóntatás; szentbeszédet tart *Guszich* atya, az imádságról, de már nem a templomban, az lehetetlen volt, hanem künn Isten szent ege alatt körülbelül 4000 hallgató előtt. Délután két órakeről az örök emlék, a *missiókereszt-telése*, kegytárgyak, olvasók, érmecskék megdávása és a *missióvezér búcsúbeszéde*. Azt leírni: tollnak nem adatott. Utána hálaadás, *Te Deum*... de micsoda *Te Deum*... soha ilyen szívvel fakadó hálátudást!

Utána szólni kezd a falu lelkiatya, *Kovács Mihály* adminisztrátor, búcsúzik a jó atyáktól, sűrűn hullanak könyvei s veje sirmak hívei is. S azok a jó páterek megcsókolják a kisdéd templom oltárát s indulnak 8 napi apostolkodásuk kedves hajlékából. S mentek, de földet nem érve mentek a plebániára, mert az a megszentelt fömég, az a boldog nép már nem tudott többé uralkodni magán, fölkapta az atyák s borította csókjaival kezüket, ruhá-

gazdát tett tönkre. A *sajtószabadság* papíros erkölcsi szemétdombot szállít család-jaink szentélyébe. A *munkaszabadság* a munkásberek leszállítását eredményezte a XIX. század közepén; az embernézés, a munkás kizsárolása azután az ellenkező végleteket, a szocialista terrorizmust hozta nyakunkra. A *politikai szabadság* pedig egyrészt csak papírosan volt és van meg, mint azt Dr. Kele J. vm. ügyész lapunk múlt számában gyönyörűen írta, — másrészt gazdasági egészséges elvek nélkül a közjólét előmozdítására nem elégséges.

Igy lett a szabadság az emberiségnek nem áldásává, hanem átkává, mert hiányzott az alap: a lelkiismeretesség — s csodálatos, mintha az a kor félt volna a lelkiismeretességét! Azokat a tényezőket, amelyek lelkiismeretességre nevelnek, — a vallás, egyház, a vallásos alapú társulatok, céhek, egyetek, vallásos iskola — elnyomta. Szabadságot hirdettek oly széles alapon, hogy még a leánykereskedés is majdnem szabad volt, a család szinte megengedett, de az egyháznak nem adtak és nem adnak szabadságot. Vagy szabad-e az az egyház amelynek főpapjai, mert nem a kormány akarta szerint fáncoztak, börtönbe kerültek. (pl. Németországban) szabad-e, amelynek kezéből elveszik iskoláit s kiüldözik szerzeteseit, hogy vagyonukat Duez-féle likvidátorok elikkasszák? (pl. Franciaországban) S ez nincs ma sem másként nálunk sem. A kat. kongrua-törvény, amely egy képlánnak ellátásán kívül évi 250 frtot, plebánosnak pedig évi 800 frt maximumot biztosít, kiköti feltételül, hogy csak az esetben folyósítható, ha a képlán vagy plebános — a püspöke és a miniszter közti összehúzózkodás esetén a világi hatóságnak engedelmességek.

Szabadság! nagy szó; de frázis, üres humberg, ha nincs lelkiismeretesség, nincs keresztényi becsületesség. A korlátlan szabadság pedig fejtelenségbe, anarchiába vezet. A *szabad, de lelkiismeretes emberek összetartása, hogy a szabadságot megóvják a szabadosságtól*: ez a cél, amelyért én küzdök és lelkesedem. Ha ezt elérjük, akkor nekem is lesz márciusi idusom, lesz ünnepem, örömem, mert nemcsak szabadságot ünnepelek, melyet mások az én háromra kihatásznának, hanem jogot, igazságot és szeretetet. Ünnepelem néptink boldogulását!

Ez lesz az igazi március 15-ike! Küzd-jünk érte, majd akkor megjön a.

volt háza, vagyona a szüleitől, hát otthagya őt egy szép napon, miután nem tudta tűrni a mindennapos korcsmazást, a folytonos közügyekkel való gondoskodást s azokat a hamis kacsinatásokat, melyeket mámoros pillanatban az ura Vas Kati festett képének szánt. A kies aranyfürtű leánykáját, szemefényét magához vette, később a törvény is meghagyta nála de naponta pityergett egy jó félórát a fiacskájáért, ki viszont az atyjánál maradt s néha napokon nem izlett a szentem meleg ételt.

Mindez régen volt. Ma már ott tart Szilveszter, hogy a Becces oldalán az utolsó pántlika földjét kellett eladnia, hogy az utiköltség, a négy száz korona előkerüljön. Szép kis vagyona, marhaállománya, erdeje, belsősége mind a garatra került s addig örölte, míg csak az utiköltségét el nem érték. Itt aztán „megállj”-t kiáltott a nyomor és a szükség.

Akik vele indultak, fiatal jobbára a katonaságon túl lévő legények, vagyontalanok, de kemény vállúak, kik szeretik a munkát, a veszedelmeket, szeretnek viaskodni az életét s mindezt reményeik szerint megtalálják ott, hol minden ellenség, még a levegő is, még az anyaföld is. Olyan elszántan tekintenek a jövőbe, mint

az öngyilkos a puská csövébe, melyből az életelő golyó kirepül. Egy vágycsozás, mint a pattanó rügy oly gyenge, oly parányi — szendereg a lelkükben, ha megnyernék a nagy csatát és ha építhetnének nyugodalmat öregségükre egy zsupfedelés, kétablakos házat a Kereszt-hegy oldalán, melynek lába alatt pisztrángok ficáncolnak a Nyárádban, háta megett sóhajtoznak a fenyők, suhognak, zizegnek, mesélnek apró, fényes tüleveikkel s édes, ábrándos sejtetem-muzsikával csordultig tele töltik az érzékeny, fiatalos szívet. Oh ez a tagbaszakadt, medvebirkózó Szilveszter nem sejtette, mit tett ő, mikor a félliter mellett a rozoga ikszlábú asztalnál az újságokból eltanult ékes beszéddel felébresztette a fiatal legények képzeletében a túlvilág pénzére vágódó ördögöt. Ó feledni, temetni s legtovább megélni akart, ezek a viruló, erős kamaszok a vállukon át akarják cipelni a kiapadhatatlan aranybányákat, ide, a Hargita hóna alá, a mikházi dombok tetejére. Utolsó álmaikban, melyeket édesanyjuk fehér párnján szenderegtek át, ilyen világrengető óriásoknak látták magukat.

... Hajnallott. Fehér fényesség ömlött át a havasok ormán s az ég másik oldalára került Göncöl-szeker fáradtan,

jukat s boldog volt, ki reverendájuk szegélyét csókolhatta meg. A parochián a község eljárársága köszönte meg hálás szavakkal a kegyelem kiadását. A nép nevében, a nép sorából még egy szó nek volt. Az a korcsmáros, aki a temetéseket végezte, meghatóan mondott köszönetet az újjászülött szent örgyi nép nevében a sóha nem élvezett, feledhetetlen lelki fűrdőért, melyben eddig 1950 gyónó részesült.

Este félhatkor aztán ismét megkondultak a kis falu összes harangjai s folytonos harangzúgás, ezeryi ezer népből álló soral között alázatosan meghajított földetlen levegő indultak a jó lazarista-atyák s midőn kocsijuk Monostor felé robogott, ezer nyelv sóhajtozott, imádkozta, kiáltotta, zuga feléjük: Köszönjük... köszönjük... Isten vezérleje. Áldja meg az Isten minden lépésüket!

Ime ott, ahol a világi hatalom, a paragrafus ridég betűje, a csendőrszuronyok csak vad ellenállást, dacot s minden emberi jóérzés elfajulását találták magukkal szemben, — ime ott... az isteni kegyelem, két Krisztus szíve szerint való buzgó szerzetes, egy okos és áldozatkész plebános együttműködése csaknem a csodával határos változást, átalakulást idéz elő az isteni hit, a vallás erejével.

Vajha az isteni kegyelem ezen Felsőszentgyörgyön támadt csodás fuvalata végyi suhanna az egész járszágon s a szentgyörgyi 8 napos ünnep minden járszöszögben, városban minél előbb megújulna.

Anvander Andor.

Március 15.

A lombfakasztó tavasz meghozta az eszmék és gondolatok ujhódását a március hó azon örökké emlékezetnapjára, mikor minden magyar ember szívében felkél az ünneplés vágya

A hatvankét esztendővel ezelőtt mesebeli csodaként kigyúlt lángok tüzeiből ma már csak a lelkesedés maradt és a messze földekre elvilágító tüzek egy egy lassan múlt szikrája azokban az ősz öregekben, kik mint a nagyidők tanúi ezen napon jelennek meg köztünk a templomban velünk együtt imádkozni.

Velük együtt imádkozott Jászbe-

szomorú nézessel tekintett alá. A csillagok álmosak és sűrű gyorsasággal hunyorgatják szemeküket, mintha a hajnai fényözöne bánatán. Később halvány rózsaszín lesz a diadalmaskodó s néhány báránnyelű hiába igyekszik nyugatra, a fehér ruhát kénytelen gyönyörű, üde rózsaszínűvé változtatni.

Az első, aki felébredt, de hiszen el se aludt, tehát csak felkelt és intézkedett: Szilveszter volt. A síró gyereket elvitte a keresztanyához, hogy viselje gondját és járassa iskolába.

Csodálatos, a felesége házánál is halvány lámpafény világolt ki az utcára.

Nem akart hinni a szemének. Talán nem készülődik az asszony a régi vársárra, mivel éppen csütörtök virradóra volt. Halk, csöndes asszonyjárás nesze ütötte meg fület. Valaki lassan, vigyázattal könyitotta a kaput. A kemény, szalás férfian elállott a lélegzet, megállt és összeráncolta a szemöldökét, hogy lássa, ki jött ki.

— Jó reggelt adjon Isten, János!

Az asszony, az ő évek óta elpártolt, magányos hitestára. A hangja — őh be rég hallotta — mintha selymekendővel simogatta, becézgette volna a fájó szívét. De

rény város közönsége március 15-én a főtemplomban, ahol — mint régen 48-ban most is az ifjúság ünnepelt.

Hazafias érzésére és magasatos gondolkodására vall tanintézetünk vezetőinek, hogy az ifjúságot, a jövő reményeit nemzeti lobogók alatt hő fohászra a templomba elvezették. Ellenben szomorúan láttuk, hogy hiányoztak a hatóságok, hivatalos és társadalmi testületek. Vagy talán azt hiszik, hogy ünnepelni, a templomban a haza boldogulásáért imádkozni csak a tanulóifjúság kötelessége?!

A nap lefolyásáról tudósításaink a következők:

A főgimnáziumban. A tulzsoftsáig megtelt tornateremben tartotta a tanuló ifjúság hazafias ünnepélyét s gyönyörűen összeállított műsorral hódolt a nagy nap emlékének. *Gugi* Béla költői szármalású, szépen kidolgozott és lelkes hévvel előadott ünnepi beszéde, a szép szavak, a precízen összevágó zene- és énekszámok élvezetet nyújtottak s derék ifjúságunk tüzes hangulata, lelkesedése a közönségre is átragadt s a Kossuth-nóta éneklése mellett hagyta el a gimnáziumot. — Hiába, ünnepegni, lelkesedni csak az ifjúság tud és akar.

— **A közp. kat. körben.** A kör tagjai a disztermet megtöltő nagy számban gyűltek össze barátságos vacsorára. A kör egyházi elnöke *Dr. Barsy József* mondott ünnepi beszédet, hatalmasat, magas szármalású, költői hasonlatokkal ékes, zengetes nyelven, hazafias hévvel előadott köszöntőt, elragadóan szólva a hazáról a hazaszeretetről, mely nem frázisokban, de tettekben nyilvánul. Asztal előtti imádságot is mondtak az ünneplők, midőn kiki egyéni imádságával egyesítette a nemzeti imádságot s elénekelték a Himnuszt, asztalbontás után pedig hálaadásul a Szózatot.

Az uri kaszinóban. Nagyszámu közönség gyűlt egybe a kaszinói bankettára is, ahol az alkalmi toasztot *Barla Kálmán* igazgató mondta a nála már megszokott oly egyéni remek stílusban, oly gondolati és alaki csoportosítással, aminőt még sehol senkitől sem hallottunk. A mesteri szónok beszéde hazafias és alkalmi vonatkozásain kívül kitért a megindult közművelődési mozgalomra is, melytől erős hite szerint várunk egy polgára sem fogja megvonni szellemi, vagy legalább anyagi támogatását. Az est mindvégig lelkes hangulatban folyt le.

Az érseki leánynevelőben. Csendben családi körben tartotta a leánynevelő

intézet a szabadság ünnepét, melyen az intézet növendékei, polgári és elemi iskolás tanulói hazafias szavalkókkal áldoztak a nagy nap emlékének. *Udvardy* Dominika intézet főnöknő pedig, a lelkes, aranyszívű honleánya gyönyörű beszédben szólott a jövő honleányaihoz, a női szíveket oly bájosan díszítő két erényre, hazafiasságra és vallásosságra, Isten és hazasz eretetre buzdítva, lelkesítve őket.

Az állami iskolában. Az állami iskolák egyik — csinosan feldíszített — termében válogatott műsor előadásával ünnepelték a tanítók s a növendékek március 15-ét. A VIII. ker. áll. iskolában *Egri György*, a III. ker. áll. iskolában *Rovny István* igazgatók tartottak hazafias előadást a tanulóknak s nem egy könyccsepet láttunk ragyogni a lelkesüléstől áthatott tanulóik szemében.

V. ker. kat. körben március 15-én társasvacsorára gyűltek össze a kör tagok mintegy 40-en. Az igazi magyarosan készített bográcsos fogyasztása közben *Koncsek* Demeter tanító a kör elnöke szép szavakkal méltatta a nap jelentőségét. Majd *Bartha* Béla tanító örömet s elismerést fejezi ki a körnek az ott tapasztalt összetartásért s hazafias beszédjét azon óhajával zárta, hogy a jelenlevők még nagyon sok éven keresztül ily lelkesedéssel ünnepelhessek e napot. A több hazafias dallal fűszerezett barátságos ünnepi hangulat a késő éjjeli órákban ért véget.

— **Jászapátin** a mult számunkban leközölt program szerint nagy lelkesedéssel ünnepelték meg a március 15-én délután az iskolákban, este pedig az iparos körben tartott lakoma alkalmával. Az esti ünnepélyen a jákóhalmi kerület országgyűlési képviselője is részt vett.

— **Jáskisérén** reggel 9 óra körül két templomban ünnepi istentisztelet volt. Délután 3 óra körül a 48-as körben tartottak ünnepélyt, hol a Himnuszt éneklése után *Rónay* Béla főjegyző tartott magas szármalású ünnepi szónoklatot. Este ugyanott társas vacsora és táncmultság volt.

— **Jászfényszarum** lapunk mult számában felsoroit program szerint nagy lelkesedéssel ünnepelték egész napon. A hazafias ünnepségek sorozatában ki tűnt *Hebonyi* Kálmán plebános remek beszéde és *Gerendásky* Géza cimbalomművész játéka, mely valóban elragadta jásztestvér közönségünk közönségét.

UJDONSÁGOK.

Ismeretterjesztő előadás a kat. körben. Mult vasárnap csaknem a közel március 15-iki hangulat és ünneplések nyi-

lányaként „Vallásosság és hazafiság” címen tartott igen érdekes felolvasást lapunk páratlan tollú lantosa. *Simonyi Gy.* igazolta felsorakoztatott példáival, hogy vallásosság és hazaszeretet csakis „egymás keblére hajolva” szépek s ragyogó erényei a honfinak. Első szent királyunktól kezdve az ezereves magyar történelem legkimagaslóbb alakjainak írásából, életéből, költészetéből mesteri ügyességgel összeválogatott szemelvények, események illusztráltak előttünk, hogy a Hunyadiak, Rákócziak, Zrínyiek, Vörösmarty, Berzsenyi, Arany, Tompa s nemzeti büszkeségeink egész légijója a mely vallásos érzést éppen úgy ápolták szívükben, minn az édes hazai föld szeretetét. A mindvégig lebilincselő előadást *Dr. Vízneki* Béla köszönte meg s a nagyszámu hallgatóság figyelmét előre fohívta a jövő vasárnap vetített képekkel illusztrált előadására, melyet „Krisztus alakja a festészetben” címmel *Erdős András* plebános fog tartani.

— **Gyöngyös** — a plebánosáért. Gyöngyös város a mult héten tartott rendkívüli közgyűlést, amelynek egyedüli tárgya az volt, hogy a város plebánosa iránt, aki a város országgyűlési képviselője is s akit a város nem rég díszpolgárává választott — az őt ért izléstelen hírlapi támadások ellenében — bizalmát és ragaszkodását fejezze ki. A közgyűlés — amint Gyöngyösről nekünk írják — úgy is mint egyházközség, a plebánosa ellen irányult támadásokat elítélte és kimondta, hogy *Török* Kálmán a város lelkipásztora és a város díszpolgára iránt teljes bizalommal viseltetik, a közjó előmozdítására irányuló tevékenységét teljes mértékben elismeri és méltányolja s kötelességének tartja, hogy *Török* Kálmán személye ellen irányuló alaptalan támadásokkal szemben erkölcsi súlyával őt megvédelmezze, örömmel vesszük Gyöngyös város ezen férfias megnyilatkozását annál is inkább, mivel a derék művelt és jeles pap ami egyházi kerületünk főesperese is.

— **Kereskedők gyűlése.** A helybeli kereskedők szerdán délután alakították meg a *Lehel-szálló* nagytermében „*Jászberényi kereskedelmi Egyesület*” címen érdektisztületüket. Az alakuló gyűlésen az O. M. K. E. budapesti központi és szolnoki kerületi képviselőiben *Bálint* Húgó kerületi titkár jelent meg, aki lendületes beszédben szólt a mozgalom célját s fűdővölte a központ nevében is a jászberényi kereskedők szervezkedésük alkalmából. A megalkulás tényének kijelentése után *Manfalvi* Mór takarékpénztári igazgató korrelnöksége alatt a tisztújítás ejtve meg, egyhangúlag megválasztották: elnöknek *Schwarz* Herman, I-ső igazgatónak *Haász* Adolf, II. igazgatónak *Köczian* Kálmán, pénztárosnak

azért megindulás nélkül fogadta a köszönetest.

— Adjon neked is, Juliska.

Az asszony lassan, határozottan felemelte a fejét s szót alázattal:

— János, arra kérem kiedet, adj hozzá a Ferkót. Az édes anyának mégis több gondja lesz rá, mint az idegennek.

Szilveszter nem tudta megtagadni. Neki is volt egy kérése az asszonyhoz. Indulás előtt szeretne volna megcsókolni az ő aranyos csirkéjét, a szöszke, csepp Marikát.

A gyerek bent pihent, alig hajnalzott, az asszony azt kérte szemével, hogy fáradjon be a belső házba. Az édes apa csókjára felébredt a kis alvó, vékony sírásra görbítette rózsás szájauskáját és felösen bujt az anyja szoknyarincába.

Szilveszter az elvált asszonyhoz fordult s felé nyújtotta markos tenyerét:

— Téged is áldjon meg az Isten! Viselj gondot a két ártatlanra. Mondj meg

nekik, ha megnőnek, hogy engemet elvitt az árvíz. A nagy, idegen rossz víz...

Juliskának nedves lett a szemhéja s valami fojtogatta belülről a torkát. Végre is hangtalanul csepegni kezdett a két szemé. Erre Szilveszter gyöngéden a mellére vont a asszony fejét és megcsókolta. Őt estendeig élt vele, szerelemből vette el és most csókolja meg először. Majd, mint aki szegényen az elérékenyülést, kibontakozott és szót:

— Aztán várjál, Juliska...

... A legények ezalatt cökmökjaikat, átalvetőiket, katonaládikoikat felkötötték a talgáikra. A nagy utcára nagy csoport ember verődött össze s az öreg asszonyok hangosan sírtak. Az öreg emberek is reszketően beszélgettek és sóhajtozva emlegettek, hogy mire visszajönnek, ők már kísértálnak a dombháti csendes temetőbe. Valahonnan előruccant két füstös s úgy húzta, hogy a hurok majd szétszakadtak a nagy buzgóság következtében. Egy-egy hencsögöb, biztatóbb legény kurjantott is, dalolt

is a nóta mellé: Marosszéki piros páris, hej piros az én rózsám is...

Közben egészen felvirradt s a nap aranytányérját láthatatlan kezek felgördítették a Hargita tetejére. Hűs, reggeli fuvalom lengedezett s a kertekből a gyümölcsfák sejtelmesen szóltak a távozókhoz. Mielőtt a szekerek megiramodtak volna, a templomközön lépegett a hetven esztendős lelkipásztor. Kedves zsörtölődéssel vont a kérdőre Szilvesztert:

— János, tőlem el se búcsúznátok?

Azán ünnepélyesen, fenhangon megáldotta őket és istenáldást könyörgött az utjukra. A szekerek megindultak. Különös, össze-vissza hangszíva rázkódtatta meg a levegőt. Volt benne ének, imádság, sírás, rikoltás, átok, biztatás.

Az öreg lelkipásztor is elérékenykedett és sugta szomorúan a kántortanítónak: fiacskám, mozog a föld...

Távolról, nagyon halkán hallatszott még a kocsihaj...

Novotha Andor, ellenőrnek *Moller Rudolf*, gazdának *Kohn Ede*, ügyésznek *Dr. Hainzl Arthur*, jegyzőnek *Steinbach Béla*. Választmányi tagok lettek: *Klein Adolf*, *Schatz Henrik*, *Grünvald Károly*, *Pecsenyánszky Sándor*, *Ösztreicher Márton*, *Berger Vilmos*, *Hoffer Miksa*, *Weisz Adóff*, *Braun Ferencz*, *Leitersdorfer Dávid*, *Verkner Arnold* és *Leitner Ferencz*. A márcz 12-iki gyűlésben az egyesület elfogadott egy határozati javaslatot, amelyet jövő számunkban fogunk szövé tenni.

— **Országos vásáraink.** A jászberényi tavaszi országos vásár vasárnap az az folyó hó 20-és 21-én fog megtartatni. A folyó évben országos vásárunk a kereskedelemügyi miniszter rendelete szerint a következő hónapokban és napokban fog megtartatni: március 20—21. május 16—17. augusztus 14—15 én, október 2—és 3—án és végül december hó 4 és 6—án.

— **A munkásbiztosító pénztár** Jászberényben vasárnap tartotta önkormányzati újralakulása céljából közgyűlését, mely alkalommal a kerületi pénztár közgyűlési kiküldötteinek választása ejtetett meg. A fennálló szabályok szerint a szám szerint 120 közgyűlési kiküldött a munkaadókból és alkalmazottakból helységenként títkos szavazás útján választák, így tehát a választás eredményét még nem közölhetjük, mivel a kerülethez tartozó két községből maig sem jelentették be a szavazatok eredményét.

— **Oktatás a tanyán.** *Thuránszky Zsigmond* helybeli borsóhalmi tanyai iskola állami tanítója a héten számolt be az országos közművelődési tanácsnál azon önkéntes népoktatásról, illetve felnőttek számára mult év december 6-tól f. évi március hó 5-ig bezárólag tartott ismeretterjesztő előadásairól, melyet a tanyai közönség épülésére s az analfabeták okulására dicseretesen és mi fő — eredményesen végzett. Végzett pedig kitaró buzgósággal és szakértelemmel teljes latbavetésével a célból, hogy a társadalmi érintkezésektől elszigetelt tanyai lakosoknak az oktatás terén hasznára váljék. A nevezett tanító a jövőben a népművelési mozgalom intenciójához képest ebbeli törekvését még jobban ki fogja terjeszteni. — Megemlítendő dolog ezen értesülésünkkel kapcsolatban, hogy a tanyai lakosok igen szívesen vettek részt a népszerű oktatásokban és készséggel járultak a költségekhez, melyek ott felmerültek.

— **Riadalom a piacon.** A keddi hetivásár alkalmával a Lehel-szálló előtti piactéren egy egylovas fogatban álló ló megbokrosodott s a nép közé rohant. Szerencsére a ló okosabb volt, mint gyámoltalan kocsi, s így óvatosan ugrálva, nem tett emberben kárt, csupán egy pár földön ülő anyóknak portékáját rugdosta fel és zuzta össze a tojásait. A rendőrség idejében közbelepett, s minden nagyobb baj nélkül kiverték a nép közül a megvadult állatot.

— **Utcai verekedés.** Mint Jászfényszaru községéből jelentik: Görbe Károly ottani lakost este, mikor hazatérőben volt két legény egy utcasarkon megtámadta és megverte, úgy hogy most a rajta ejtett többrendű sérülés következtében kénytelen az ágyat nyomni. Az orvttámadókat a csendőrség még az éj folyamán előkerítette Rékasi Sándor és Farkas Sándor ismert verekedő legények személyében.

— **Gazdasági ismeretterjesztő előadások a megyesi tanyán** A megyesi tanyákon ujonnan alakult gazdakör tagjai előtt az ottani iskolában vasárnap délután gyönyörködtetően tanulságos előadást tartottak lelkes tanítóink. *Haraszthy József* gazd. ig. tanító a szakszerű talaj-

mivelésről, a legujabban használatos tárcsás boronáról, földtömörítőről beszélt szakszerűen, elevenen s mindvégig érdekesen. Utána *Bartha Béla* tanító a gyümölcsfatenyészést ismertette szintén figyelemlelkítő népies modorban s lelkes buzditó szavakkal hívta fel a nagyszámu hallgatóságot a gyümölcsfák szeretetére és ápolására. Midőn a két lelkes tanító népművelő előadásait kiemeltük, az elismerés hangján emlékezzünk meg az új gazdakör megalakítójáról, a hivatása magaslatán álló népművelő tanítóról: *Czakó Gyuláról*, aki a tanyai népünket példás buzgalommal oktatja, neveli és vezeti minden jóra.

— **Szőlővesszőtolvaj.** Pusztamonostorról jelentik, hogy *Urban József* ottani lakos *Molnár Ferenc* szőlőjéből két év óta elültetett 331 darab gyökeres szőlővesszőt ellopott. A szőlőföldnek illetékesen való dézsmálását az illető éjjelenként hajtotta végre még pedig olyan elővigyázattal, hogy ha a csendőrség nem nyomoz az ügyben, mai napig sem tudta volna meg a károsult gazda, hogy tulajdonképpen mi és ki fogyasztja napról-napra az ő szőlőültetését. A szőlővesszőtolvajt feljelentették a kir. járásbírósnál.

— **Zajos látogatók.** A megüsztelő látogatásnak különös nemét választotta ki néhány jászfényszaru duhaj legény a mult napokban. Ugyanis mikor már besötétedett, látogatást tettek: *Rékasi Vendel*, *Sándor, Luda János*, *Farkas Sándor*, *Zsámboki Balázs* és *Jäger (Rupi) Mihály* régi haragosuknál *Rigó Józsefnél* és mert az nem akarta őket ily állapotban beengedni, nekiestek az ajtó- és ablakoknak, s azokat mind bezúzták. A kellemes esteli látogatásnak a rendőrség vetett véget.

— **Vesztett ebek garázdálkodása.** Távbeszélőn vett értesítés szerint: tegnapelőtt *Jakóhalm* és *Jászfényszaru* községekben vestett ebek garázdálkodtak. A járási állatorvos azonnal kiszállt a helyszínére az ebdítkör hatósági megállapítása céljából. A vestett ebek mindkét helyen többeket megmártak. A sérülteket még az nap folyamán felszállították beoltás végett a Pasteur-féle intézetbe.

— **Szőlősgazdák és földirtokosok figyelmébe.** Tekintettel arra, hogy a nagykereskedők ez évben nagymennyiségű anilinnal festett vasgálicot hoznak forgalomba rézgálic helyett, ajánlatos volna, ha szőlősgazdáink ez irányban szükségletüket együttesen, megbízható helyről szereznék be. Ugyazintén műtrágyaszükségletüket ugyanazon megbízható helyről beszerezhetők. Megrendelések jegyezhetők, árajánlat megtekinthető a központi kat. körben.

Szerkesztői üzenetek

H. K. Eger. Köszönjük a hangulatos alkalmi költeményt. Sajnos, már lekést. A lap két ünnepi száma megtelt. Hanem talán husvéte vaiaim?

A laktanya közelében

Lucernaföld kiadó nyári használatra tetszés szerinti részletekben. Bővebben megtekinthető **Vallus István** tulajdonosnál.

Egy üzlethelyiség

JÁSZAPÁTIN, főutca 436 szám alatt kiadó, esetleg a ház eladó. Bővebbet a tulajdonosnál: **Gulyás Kálmán** nál.

Redler

József

ajánlja a nagyérdemű

közönség szives figyelmébe

elsőrendű

BUTOR-

raktárát.

Jászberény, Kállai-híd u. 5.

Hirdetések

felvételnek a laptulajdonosnál

Darányi Ferencznél

és lapunk nyomdájában

PESTI PÉTER-nél.

Az apróhirdetést se tessék figyelmen kívül hagyni, mert az is arra vall, hogy legolcsóbb áron akarjuk a nagy közönség

üzleti, kereskedelmi, adás-vételi, tanonc-szerzési vagy bármi más céljait elősegíteni.

Még Jászberényben nem volt rá példa, hogy 50 fillérért leközljék egy háztulajdonosnak, hogy a háza eladó.

Zöbbszöri hirdetésnél óriási árengedmény.

Tessék elolvasni!

Legolcsóbb árak!

Miért legolcsóbb?

Mert 2 gyorsajtóval és 5 segédgéppel van felszerelve üzletem.

Banki

és üzleti könyvek

előzetes megrendelésre eszközöltetnek, szavatosság mellett

Pesti Péter

könyvnyomdája, könyvkötészete és papírkereskedésében

Jászberény, Vásár-utca 2. sz.

Pénzt

takarít meg, ha

heti és napilapokra

Pesti Péter

könyvnyomdájában fizet elő. Az utalvány bélyegköltséget a cég viseli.

Bámulatos

választékban kaphatók

levelpapírosok.

PESTI

PÉTER

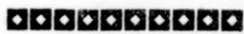
JÁSZBERÉNY.

Könyv-, papír-, író- és rajzszerekkereskedés.

Könyvnyomda.
Tömöntöde.
Könyvkötészet.

„JÁSZ UJSÁG”

kiadóhivatala.

Ma már súlyt helyez mindenki a

formára.

A

legszebb kivitelben

készülnek

Pesti Péter

könyvnyomdai műintézetében
JÁSZBERÉNYBEN.

Lakodalmi és báli meghívók, eljegyzési kártyák, névjegyek, gyászjelentések, iskolai értesítők nagyobb művek és minden nyomdai szakba vágó munkálatok.

Kaszinók, körök és egyesületeknek árengedmény!

Rendkívül olcsó árak!

Leikiismeretes kiszolgálás!

Gramofonok mindent felülmuló, kizárólag eredeti elsőrangú gyártmányok legolcsóbban kaphatók
Pesti Péternél Jászberény. Nagy kétoldalú lemez 2.80 fillér.